

היום, מציינים חבריי ואני רגע משמעותי מאוד בחיינו. לאחר שלוש שנים של עשייה למען המולדת וביטחונה, אנו מסיימים את שירותנו הצבאי כלוחמים מן המניין, ופונים לאזרחות ולהמשך חיינו. אלא שהשורה בה נעמד אינה מלאה, חסר בינינו חבר שנשאר מאחור. הוא לא זוכה היום לפנות יחד איתנו לעתיד חדש, הוא נשאר מאחור במדים, ובשבי - גלעד.

גלעד היקר, זו בדיוק הסיבה שאנו כאן היום. אנו רוצים שתדע שאנחנו, וכשאני אומר, אנחנו אני מתכוון לכל בני המחזור שלנו ושאר החברים בפלוגה שעדיין משרתים, אף אחד מאיתנו לא ירפה ממך לרגע. לא ניתן לשכוח, לא נוותר, לא נלך קדימה ונשאיר אותך מאחור. כולנו גדלנו על ערכים דומים, שהחזק שבהם הוא שלא מפקירים חברים, בטח לא בשדה הקרב. מאז שהתגייסנו לימדו אותנו שבתור לוחמים עלינו לעשות הכל, הכל האחד למען השני, ואף להיות מוכנים למות בשביל חברים - על זה חינכו אותנו ועל עקרון קדוש זה "גדלנו" 3 שנים. ולכן, אנחנו עומדים כאן נכונים לעשות כל דבר, ממש כל דבר, שיתרום ושיוביל לחירותך. החופש שלך זה החופש שלנו. טכנית אכן השתחררנו, אבל רגשית ומוסרית, אנחנו עדיין מגויסים, מגויסים למאבק לשחרורך.

אין אנו רוצים לבוא היום ולהטיח השמצות וקריאות גנאי כלפי הממשלה המנהלת את מדינתנו, אך אנחנו כן ננצל במה זו, כמו שעושים כבר יותר משנתיים רבים וטובים, ונקרא לראש הממשלה ושאר הנוגעים בדבר לעצור! לעצור ולחשוב על גלעד, לדקה או שתיים... לצייר תמונה שלו יושב בשבי אי שם באותו מרתף אפל, לבד, מנותק, מפוחד, ובעיקר מאוכזב. מאוכזב וכואב את העובדה שנשאר מאחור, את העובדה שלא באו לקחת אותו. אם גלעד עדיין סופר את הימים, הוא בטח לא מבין מה השתבש - איך יתכן שחינכו אותנו כבני נוער וכחיילים שלא משאירים אף אחד מאחור - ודווקא הוא נשאר. תחשבו שאולי גם הוא מחשב שהיום הוא היה צריך להשתחרר - תחשבו ויתכווץ גם לכם הלב. ואז תקומו ותעשו מעשה, לא צעד התקדמות, אלא מהלך אקטיבי שיביא לשחרור הילד הזה - של אביבה ונעם - לשחרור החבר שלנו - גלעד, ולשחרור בן מבניה של המדינה - גלעד שליט.

אביבה ונועם יקרים, מהבמה הזאת אנחנו רוצים למסור לכולם מסר חד וחלק, שאנחנו, כל עומדים פה על הבמה, חבריו בפלוגה, הורינו, חברינו וכל מכרינו לא נרשה להוריד את גלעד מסדר היום!!! אנחנו עדיין חיילים, חיילים של המאבק לשחרור חברינו החטוף - גלעד שליט.

קהל יקר, רק בשבוע שעבר נחתך החוט הדק שהפריד בין עצב לשמחה ובין ייאוש לתקווה, היום בו הוחזרו לשטח המולדת אהוד גולדווסר ואלדד רגב זכרם לברכה, שני החיילים שאיבדו את חייהם בהגנה על המולדת. אנו רוצים לחזק את משפחותיהם ולמסור את תנחומינו. הניצחון שלכם בהחזרת הבנים הביתה נותן לנו כוח ותקווה נוספת במאבק שלנו.

קהל נכבד, רק לפני שעות אחדות פשטנו את המדים והיום אנו מצטרפים פומבית אל הקריאה ואומרים בפעם המי יודע כמה... ממשלת ישראל, מחר בבוקר קומי והחזירי את בנך גלעד לחיקך, לא מגעים בשבוע הבא, ולא ביקורי שגרירים בחודש הבא, מחר חברים! בואו ונחזיר את החייל שיצא בגופו וברוחו, ללא שום סייג ובלב שלם להגן על מדינת ישראל ותושביה, בואו נגמול לו על כך ונחזיר אותו הביתה.

אנו רוצים להודות לכל האנשים היקרים אשר מנהלים יום יום, שעה שעה את המאבק הזה, לכולכם חברים, כל הקהל שבא לתמוך ולהזדהות עם המאבק שלנו...

להזכירכם, את המאבק הזה התחלנו בשביל שלושה לוחמים, היום נשארנו כולנו בשביל לוחם אחד, גלעד כבר תרם את החלק שלו ב"מחויבות", הוא עמד כ"אחד בשביל כולם"- בכך שיצא להגן על תושבי המדינה בפעילות מבצעית ממנה **עדיין** לא שב, עכשיו, עכשיו תורנו להשלים את המחויבות ולתרום את חלקנו במאמץ: של "כולם בשביל אחד..."

חיילים להחזיר את גלעד בחיים... חיילים להחזיר את גלעד כמה שיותר מהר! לפני שיהיה מאוחר מדי...

כדברי רון ארד במכתבו האחרון "פעלו כאילו אין זמן"

אנחנו משתחררים מצה"ל היום - מתי גלעד ישוחרר?